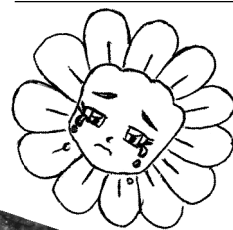
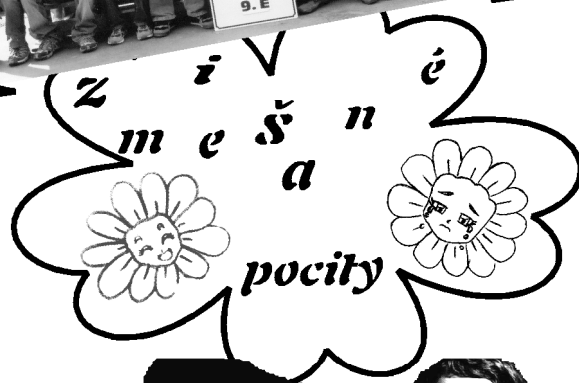

VELANÉ, A PREDSA KRÁSNE ROKY...

Končíme. A to sme sa len pred piatimi rokmi, všetko blázni do hokeja, stretli v jednej triede. Prišli sme z rôznych častí mesta a jeho okolia. Naše pôsobenie na Sedmičke nebolo také ľahké, ako si mnohí myslia, pretože za životom v hokejovej triede sa skrýva množstvo driny a odriekania. Hokej totiž nie sú len peniaze, úspech a sláva. Sú to aj tréningy pred vyučovaním i po ňom. Tréneri sú tvrdí a neodpustia nám nič. To isté platí aj o niektorých učiteľoch. Často nás nemerali rovnakým metrom ako ostatných žiakov. Neprezutý hokejista kole oči oveľa viac ako "obyčajný" žiak.

Mnohí z vás si o nás myslia, že sme navoňaní frajeri a machri s vyšportovanými a opálenými telami. Lenže zatiaľ, čo iní chytali bronz na plavárni a kúpali sa v osviežujúcej vode, my sme sa kúpali na tréningoch vo vlastnej št'ave pri 30 stupňoch. Vstávanie o piatej ráno aj skôr, sobotňajšie zápasy, neskoré návraty domov... Hokejový chlebiček nechutí najlepšie, ale sami sme si ho vybrali, aby z nás čosi vyrástlo. Nebolo to teda ľahké, ale krásne. Zbohom, **Sedmička**, a ďakujeme...

